

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Liber Officialis Seu Agendorum Pastoralium S. Trevirensis Ecclesiae

Johann Hugo <Trier, Erzbischof>

Mogvntiae, 1688

Ordo ministrandi extrem. Unct. tempore necessitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75322)

ORDO ADMINISTRANDI SACRAMENTUM EXTREMÆ UNCTIONIS,

qui tempore contagionis, aut summæ necessitatis
observari potest.

Pax huic domui. **R.** Et omnibus habitantibus in ea.

Benedic Domine domum istam, & omnes habitantes in ea, quia tu Domine dixisti: Pax huic domui; benedic Domine timentes te pusillos cum majoribus: benedicti vos à Domino, quæ fecit cælum, & terram.

Oremus.

Exaudi nos Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, & mittere digneris sanctum Angelum tuum de coelis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet, atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo: per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde præmissâ confessione vel generali, vel speciali, ut supra, post asperisionem aquæ benedictæ, inungat infirmum modo subsequenti, nisi infirmus in extrema mortis lucta versetur, periculumque sit, ne statim decedat; tunc enim sufficiet, frontem, vel aliud membrum obvium inungere, ut supra, de suscipientibus hoc Sacramentum.

Ad oculos.

Per istam sanctam **U**ncionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per visum deliquisti. Amen.

Ad

Sacra Unctio in necessitate, aut contagione. 95

Ad aures.

Per istam sanctam **✠** Unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per auditum deliquisti. Amen.

Ad nares.

Per istam sanctam **✠** Unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per odoratum deliquisti. Amen.

Ad os labiis compressis.

Per istam sanctam **✠** Unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per gustum, & locutionem deliquisti. Amen.

Ad manus.

Per istam sanctam **✠** Unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per tactum deliquisti. Amen.

Ad pedes.

Per istam sanctam **✠** Unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per gressum deliquisti. Amen.

Parochus micâ panis pollicem defricet, manusque lavet: deinde manu signum crucis super infirmum producens dicat:

In nomine Patris **✠** & Filii, & Spiritûs sancti sit tibi hæc Unctio olei sanctificati ad purificationem

nem mentis, & corporis, & ad omnium absolutionem culparum, ad munimen, & defensionem contra jacula immundorum spirituum, custodiatque te Jesus, & perducatur te ad vitam æternam. Amen.

Dominus Jesus Christus apud te sit, ut te defendat, intra te sit, ut te conservet, super te sit, ut te benedicat. Qui cum Patre, & Spiritu sancto vivit & regnat Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM.

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægotantium curam habere. Quare cum primùm noverit, quempiam ex fidelibus curæ suæ commissis ægotare, non expectabit, ut ad eum vocetur, sed ultrò ad illum accedat; idque non semel tantùm, sed sæpiùs, quatenus opus fuerit: horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia sua ægotare contigerit, præcipuè si morbus gravior fuerit.

Quod si Parochus legitimè impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest; id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, & Christianâ pietate præditos.

Eorum verò præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni, ac providi Pastoris charitatem, & operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, & Eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per charitatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea Civitate vel loco fuerit, sive per privatas sive per publicas collectas